

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

A TANÁCS (EU) 2018/822 IRÁNYELVE

(2018. május 25.)

a 2011/16/EU irányelvnek az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciókkal kapcsolatosan az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. és 115. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az adózási átláthatóság területén születő új kezdeményezésekre való uniós szintű válaszként az utóbbi néhány évben többször is sor került a 2011/16/EU tanácsi irányelv ⁽³⁾ módosítására. Ebben az összefüggésben a 2014/107/EU tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ bevezette az Unióban a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) által kidolgozott közös jelentéstételi standardot (a továbbiakban: a közös jelentéstételi standard) a számlainformációkra vonatkozóan. A közös jelentéstételi standard az adóügyi illetőséggel nem rendelkezők számláira vonatkozó információk automatikus cseréjét írja elő, és létrehozza az említett információcsere világszintű kereteit. A 2011/16/EU irányelvet a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapítási határozatokra vonatkozó automatikus információcserét előíró (EU) 2015/2376 tanácsi irányelv ⁽⁵⁾, valamint a multinacionális vállalatcsoportok országokénti jelentéstételére vonatkozó kötelező automatikus információcserét előíró (EU) 2016/881 tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ módosította. Figyelemmel arra, hogy az adóhatóságok számára milyen hasznosak lehetnek a pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos információk, az (EU) 2016/2258 tanácsi irányelv ⁽⁷⁾ kötelezte a tagállamokat, hogy az adóhatóságok számára biztosítsanak hozzáférést az (EU) 2015/849

⁽¹⁾ A 2018. március 1-jei vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ A 2018. január 18-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ A Tanács 2011/16/EU irányelve (2011. február 15.) az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 64., 2011.3.11., 1. o.)

⁽⁴⁾ A Tanács 2014/107/EU irányelve (2014. december 9.) a 2011/16/EU irányelvnek az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról (HL L 359., 2014.12.16., 1. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács (EU) 2015/2376 irányelve (2015. december 8.) a 2011/16/EU irányelvnek az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról (HL L 332., 2015.12.18., 1. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács (EU) 2016/881 irányelve (2016. május 25.) a 2011/16/EU irányelvnek az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról (HL L 146., 2016.6.3., 8. o.).

⁽⁷⁾ A Tanács (EU) 2016/2258 irányelve (2016. december 6.) a 2011/16/EU irányelvnek a pénzmosás elleni küzdelmet szolgáló információkhoz való adóhatósági hozzáférés tekintetében történő módosításáról (HL L 342., 2016.12.16., 1. o.).

európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében a pénzügyi intézmények által alkalmazott ügyfél-átvilágítási eljárásokhoz. Jóllehet a 2011/16/EU irányelv többször módosításra került annak érdekében, hogy az adóhatóságok jobb eszközökkel rendelkezzenek az agresszív adótervezéssel szembeni fellépéshez, tovább kell erősíteni a létező adózási keretek néhány meghatározott átláthatósági szempontját.

- (2) A tagállamok szerint egyre nehezebb nemzeti adóalapjukat megvédeni az eróziótól, mivel az adótervezési struktúrák különösen kifinomultakká váltak, és gyakran kihasználják a tőke és a személyek belső piac biztosította nagyobb mobilitását. Az említett struktúrák általában olyan, több adójogrendszert érintően kifejlesztett konstrukciókból állnak, amelyek az adóköteles nyereséget a kedvezőbb adórendszerekbe irányítják át, vagy amelyeknek az a hatásuk, hogy csökkentik az adózó teljes adófizetési kötelezettségét. Ennek eredményeként a tagállamok adóbevételei gyakran jelentősen csökkennek, ez pedig akadályozza, hogy növekedésbarát adópolitikákat alkalmazzanak. Ezért kiemelkedően fontos, hogy a tagállamok adóhatóságai átfogó és releváns információkat kapjanak a potenciálisan agresszív adótervezési konstrukciókról. Az ilyen információk alapján az érintett hatóságok képesek lesznek arra, hogy időben reagáljanak a káros adózási gyakorlatokra, és jogszabályok hatályba léptetésével vagy megfelelő kockázatértékelések, valamint adóellenőrzések elvégzésével megszüntessék a kiskapukat. Az a tény azonban, hogy az adóhatóság nem reagál egy adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó konstrukcióra, önmagában nem jelenti a szóban forgó konstrukció érvényességének elfogadását vagy adóügyi megítélését.
- (3) Tekintve, hogy a legtöbb potenciálisan agresszív adótervezési konstrukció egyszerre több adójogrendszert érint, az ilyen konstrukciókra vonatkozó adatszolgáltatás további kedvező eredménnyel jár majd abban az esetben, ha az említett információkat ki is cserélik egymás között a tagállamok. Az adóhatóságok közötti automatikus információcsere azért különösen fontos, mert az említett hatóságok a hozzájuk eljuttatott megfelelő információk alapján léphetnek fel, amennyiben agresszív adózási gyakorlatokat észlelnek.
- (4) Azon megállapítás alapján, hogy a gazdasági tevékenységek fejlesztésének átlátható keretei hozzájárulhatnak a belső piacon az adózikkerülés és adókiájtászás visszaszorításához, a Bizottság feladatul kapta, hogy az OECD adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással (a továbbiakban: a BEPS) kapcsolatos projektjének 12. fellépésével összhangban dolgozzon ki kezdeményezéseket a potenciálisan agresszív adótervezési konstrukciókra vonatkozó kötelező adatszolgáltatás tekintetében. Ezzel összefüggésben az Európai Parlament az esetlegesen adózikkerüléshez és adókiájtászáshoz vezető konstrukciókban segítséget nyújtó, adótervezésben közreműködők elleni szigorúbb intézkedésekre szólított fel. Fontos azt is megjegyezni, hogy a G7-ek az adóbűncselekmények és egyéb illegális pénzügyi forgalom elleni küzdelemlről szóló, 2017. május 13-án Bariiban kiadott nyilatkozatukban felkérték az OECD-t arra, hogy kezdjen párbeszédet a közös jelentéstételi standard által előírt adatszolgáltatás elkerülésére szolgáló, illetve a tényleges tulajdonosoknak nem átlátható struktúrák mögé való elrejtését célzó módszerek kezelésének lehetséges módjairól, e célból olyan kötelező adatszolgáltatási szabálymintákat is megfontolva, amelyek a BEPS 12. fellépéséről szóló jelentésben az adózikkerülési módszerekkel kapcsolatban használt megközelítést veszik alapul.
- (5) Fontos emlékeztetni arra, hogy úgy tűnik, bizonyos pénzügyi közvetítők és más adótervezésben közreműködők tevékenyen segítettek ügyfeleiket pénzüik offshore adójogrendszerekben (országokban, illetve területeken) való elrejtésében. Továbbá, jóllehet a 2014/107/EU irányelv által bevezetett közös jelentéstételi standard jelentős lépést jelent az Unión belüli átlátható adózási keretek megeremtése felé, legalábbis a számlainformációk tekintetében, azt még tovább lehet fejleszteni.
- (6) A határokon átnyúló, potenciálisan agresszív adótervezési konstrukciókra vonatkozó adatszolgáltatás hatékonyan segítheti a méltányos adóztatás jellemezte belső piaci környezet megeremtése érdekében tett erőfeszítéseket. Ennek fényében a helyes irányba tett lépést jelenthetne, ha az adótervezésben közreműködők köteleznék arra, hogy az adóhatóságokat tájékoztassák az agresszív adótervezés céljából kihasználható, határokon átnyúló konstrukciókról. Az átfogóbb szakpolitika kialakítása céljából a második fontos lépés az lenne, ha az adatszolgáltatást követően az adóhatóságok megosztanák az információkat a más tagállambeli adóhatóságokkal. Ezek az intézkedések várhatóan a közös jelentéstételi standard hatékonyságát is növelni fogják. Kulcsfontosságú lenne továbbá, hogy a Bizottság megfelelő mennyiségű információhoz kapjon hozzáférést annak érdekében, hogy nyomon követhesse ezen irányelv megfelelő működését. Ez az információkhoz való bizottsági hozzáférés nem mentesíti a tagállamokat azon kötelezettségük alól, hogy az állami támogatásokat bejelentésük a Bizottságnak.
- (7) A határokon átnyúló, potenciálisan agresszív adótervezési konstrukciókra vonatkozó adatszolgáltatás nagyobb eséllyel fog a szándék szerinti elrettentő hatással járni, amennyiben a vonatkozó információk már a korai szakaszban, azaz már az ilyen konstrukciók tényleges végrehajtása előtt az adóhatóság tudomására jutnak. A tagállami közigazgatási szervek munkájának megkönnyítése érdekében az ilyen konstrukciókra vonatkozó automatikus információcsere negyedévente kerülhetne sor.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

- (8) A belső piac megfelelő működésének biztosítása, valamint annak elkerülése érdekében, hogy a javasolt jogszabályi keretek kijátszhatók legyenek, minden olyan szereplőt kötelezni kell az adatszolgáltatásra, aki/amely általában részt vesz az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció vagy konstrukciósorozat kidolgozásában, piaci értékesítésében, végrehajtásának megszervezésében vagy irányításában, ahhoz segítséget nyújt, vagy arra vonatkozóan tanácsot ad. Azt sem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy bizonyos esetekben nem írható elő adótervezésben közreműködők számára az adatszolgáltatási kötelezettség, például jogszabályban rögzített titoktartási kötelezettség miatt, vagy olyan esetekben, amikor adótervezésben közreműködő nem vesz részt az ügyletben, mivel például az adózó maga dolgozza ki és hajtja végre a konstrukciót. Kulcsfontosságú tehát, hogy az adóhatóságnak ilyen körülmények között is legyen lehetősége arra, hogy információkat kapjon az adózással kapcsolatos olyan konstrukciókról, amelyek agresszív adótervezéssel lehetnek kapcsolatosak. Ilyen esetekben tehát arra az adózóra kell terhelni az adatszolgáltatási kötelezettséget, aki az adott konstrukció előnyeit élvezzi.
- (9) Az elmúlt években az agresszív adótervezési konstrukciók egyre összetettebbé váltak, és az adóhatóságok védelmi ellenintézkedéseire válaszul folyamatosan változnak és módosulnak. Erre tekintettel a potenciálisan agresszív adótervezési konstrukciók felismerésére az agresszív adótervezés fogalmának meghatározása helyett hatékonyabb módszernek tűnik egy olyan lista összeállítása, amely a tranzakciók azon sajátosságait vagy elemeit tartalmazza, amelyek határozottan utalnak arra, hogy adókikerülésre vagy visszaélésre kerülhet sor. Az ilyen jellemzőkre utal a továbbiakban az „ismertetőjegy” szó.
- (10) Tekintve, hogy ezen irányelv elsődleges célja a határokon átnyúló, potenciálisan agresszív adótervezési konstrukciókra vonatkozó adatszolgáltatás tekintetében a belső piac megfelelő működésének biztosítása, döntő jelentőségű, hogy az uniós szintű szabályozás ne haladja meg a kitűzött cél eléréséhez szükséges szintet. Ezért az adatszolgáltatási kötelezettségre vonatkozó közös szabályokat az olyan, határokon átnyúló helyzetekre kell korlátozni, amelyek vagy több tagállamot, vagy egy tagállamot és egy harmadik országot érintenek. E körülmények között a belső piac működésére gyakorolt esetleges hatás miatt, a helyzet nemzeti szinten való kezelése helyett indokolt a közös szabályrendszer bevezetése. A tagállamok foganatosíthatnák további hasonló nemzeti adatszolgáltatási intézkedéseket, ám azokat az információkat, amelyeket a tagállam az ezen irányelv szerinti adatszolgáltatási kötelezettség által előírtakon felül gyűjt össze, nem oszthatná meg automatikusan más tagállamok illetékes hatóságaival. Az ilyen információk kérésre, vagy – a vonatkozó szabályoknak megfelelően – spontán módon kerülhetnének megosztásra.
- (11) Tekintve, hogy az adatszolgáltatási kötelezettség azokat a konstrukciókat érinti, amelyeknek határokon átnyúló vonatkozásai vannak, fontos lenne a vonatkozó információk más tagállamok adóhatóságaival való megosztása annak biztosítása érdekében, hogy ez az irányelv a lehető leghatékonyabban tartsa vissza a gazdasági szereplőket az agresszív adótervezési gyakorlatoktól. A határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapításokra és az előzetes árképzési megállapodásokra vonatkozó információcsere mechanizmusát célszerű használni a határokon átnyúló, potenciálisan agresszív adótervezési konstrukciókra vonatkozóan szolgáltatott adatoknak az uniós adóhatóságok közötti kötelező és automatikus cseréjére is.
- (12) Az automatikus információcsere megkönnyítése és a források hatékonyabb felhasználásának elősegítése érdekében az információcserenek az Unió által kifejlesztett közös kommunikációs hálózaton (CCN-hálózat) keresztül kell történnie. Ennek keretében az információkat egy biztonságos központi adóügyi közigazgatási együttműködési adattárban kell rögzíteni. A tagállamoknak egy sor gyakorlati intézkedést, ezen belül standard formanyomtatvány kidolgozása révén az összes előírt információ cseréjének egységesítését szolgáló intézkedéseket kell bevezetniük. Ennek magában kell foglalnia a tervezett információcsere kapcsán alkalmazandó nyelvi követelmények meghatározását és a CCN-hálózat ennek megfelelő továbbfejlesztését.
- (13) Az Unión belüli adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciókra vonatkozó automatikus információcsere hatókörét a nemzetközi fejleményekkel összhangban kell meghatározni annak érdekében, hogy minimalizálhatóak legyenek az adóhatóságokra és az adótervezésben közreműködőkre háruló költségek, illetve a rájuk nehezedő adminisztratív terhek, valamint hogy biztosítható legyen ezen irányelv hatékonysága az agresszív adótervezési konstrukcióktól való visszatartás tekintetében. Helyénvaló egy kifejezetten az automatikus információcserevel járó adatszolgáltatási kötelezettség kikerülésére irányuló konstrukciókra vonatkozó különös ismertetőjegy kidolgozása. Az említett ismertetőjegy alkalmazásának céljaira a közös jelentéstételi standard értelmében végzett automatikus számlainformáció-cserére vonatkozó megállapodásokat egyenértékűként kell kezelni a 2014/107/EU irányelv 8. cikkének (3a) bekezdésében és I. mellékletében meghatározott adatszolgáltatási kötelezettséggel. Ezen irányelv azon részeinek végrehajtása során, amelyek a közös jelentéstételi standard kikerülésére irányuló konstrukciókra és a jogi személyeket, jogi konstrukciókat vagy egyéb hasonló struktúrákat érintő módszerekre vonatkoznak, a tagállamok meríthetnek az OECD által elvégzett munkából – különösen a közös jelentéstételi standard kikerülésére irányuló konstrukciók és áttekinthetetlen offshore struktúrák kezelését célzó kötelező adatszolgáltatási szabálymintából, illetve annak kommentárjából – mint illusztrációs és értelmezési forrásokból annak érdekében, hogy segítségükkel biztosítsák az alkalmazás egységességét a tagállamok szintjén, amennyiben az említett szövegek összhangban állnak az uniós jogszabályok rendelkezéseivel.

- (14) Bár a közvetlen adóztatás továbbra is a tagállamok hatáskörébe tartozik, helyénvaló nulla vagy közel nulla mértékű társasági adóra hivatkozni kizárólag az olyan határokon átnyúló tranzakciókat érintő konstrukciókra vonatkozó ismertetőjegy alkalmazási körének egyértelmű meghatározása céljából, amelyekről a 2011/16/EU irányelv értelmében az adótervezésben közreműködőknek vagy – az esettől függően – az adózóknak adatot kell szolgáltatniuk, és amelyek tekintetében az illetékes hatóságoknak automatikus információcserét kell folytatniuk. Továbbá helyénvaló emlékeztetni arra, hogy azok a határokon átnyúló agresszív adótervezési konstrukciók, amelyek fő célja – vagy fő céljainak egyike – az alkalmazandó adójogszabályok tárgyával vagy céljával ellentétes adóelőny megszerzése, az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv⁽¹⁾ 6. cikkében meghatározott, visszaélés elleni általános szabály hatálya alá tartoznak.
- (15) Annak érdekében, hogy ez az irányelv eredményesebb lehessen, a tagállamoknak meg kell határozniuk az ezen irányelv végrehajtása céljából elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókat. Az említett szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (16) Ezen irányelv végrehajtásának és különösen az adóhatóságok közötti automatikus információcsere egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a korlátozott számú elemet, köztük a nyelvhasználati szabályokat tartalmazó formanyomtatvány elfogadása tekintetében. Ugyanezen okból a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni arra vonatkozóan is, hogy elfogadja a központi adóügyi közgazgatási együttműködési adattár továbbfejlesztéséhez szükséges gyakorlati intézkedéseket. E végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽²⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (17) Az európai adatvédelmi biztossal a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁾ 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban konzultációra került sor. Amennyiben ezen irányelv keretében személyes adatok kezelésére kerül sor, azt a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽⁴⁾ és a 45/2001/EK rendeletnek megfelelően kell végezni.
- (18) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat és különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket.
- (19) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a belső piac működésének a határokon átnyúló, agresszív adótervezési konstrukciók alkalmazásától való elrettentés révén történő javítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e célok jobban megvalósíthatók, mivel olyan konstrukciókat vesznek célba, amelyeket azért dolgoztak ki, hogy kihasználják a különböző nemzeti adózási szabályok közötti interakcióból eredő piaci elégtelenségeket, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket, tekintettel különösen arra, hogy a vagy több tagállamot, vagy egy tagállamot és egy harmadik országot érintő, határokon átnyúló konstrukciókra korlátozódik.
- (20) A 2011/16/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2011/16/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) a 9. pont a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés a) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) a 8. cikk (1) bekezdése, a 8a. cikk, a 8aa. cikk és a 8ab. cikk alkalmazásában előre meghatározott információk előzetes megkeresés nélküli, rendszeres, előre meghatározott időközönként történő közlése egy másik tagállammal. A 8. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában rendelkezésre álló információkon az információt közlő tagállam adónyilvántartásában található, az adott tagállam információgyűjtésre és -kezelésre szolgáló eljárásaival összhangban visszakéreshető információkat kell érteni;”

⁽¹⁾ A Tanács (EU) 2016/1164 irányelve (2016. július 12.) a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról (HL L 193., 2016.7.19., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

ii. az első albekezdés c) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 8. cikk (1) és (3a) bekezdése, valamint a 8a. cikk, a 8aa. cikk és a 8ab. cikk kivételével ezen irányelv minden egyéb rendelkezésének alkalmazásában az e pont a) és b) alpontja szerinti, előre meghatározott információk rendszeres közlése.”;

iii. a második albekezdés első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„A 8. cikk (3a) bekezdésében, a 8. cikk (7a) bekezdésében, a 21. cikk (2) bekezdésében, a 25. cikk (2) és (3) bekezdésében, valamint a IV. mellékletben minden nagy kezdőbetűvel írt fogalom jelentése megegyezik az I. mellékletben foglalt megfelelő fogalommeghatározással.”;

b) a cikk a következő pontokkal egészül ki:

„18. »határokon átnyúló konstrukció«: vagy egynél több tagállamra, vagy egy tagállamra és egy harmadik országra vonatkozó olyan konstrukció, amely esetében a következő feltételek közül legalább egy teljesül:

- a) a konstrukció nem minden résztvevője ugyanabban az adójogrendszerben (államban, illetve területen) rendelkezik adóügyi illetőséggel;
- b) a konstrukció egy vagy több résztvevője egyidejűleg egynél több adójogrendszerben (államban, illetve területen) rendelkezik adóügyi illetőséggel;
- c) a konstrukció egy vagy több résztvevője másik adójogrendszerben (államban, illetve területen) folytat üzleti tevékenységet az ott található állandó telephelyén keresztül, és a konstrukció ezen állandó telephely üzleti tevékenységének egészét vagy részét képezi;
- d) a konstrukció egy vagy több résztvevője másik adójogrendszerben (államban, illetve területen) folytat tevékenységet anélkül, hogy ott adóügyi illetőséggel rendelkezne vagy állandó telephelyet hozna létre;
- e) az ilyen konstrukció hatással lehet az automatikus információcserére, illetve a tényleges tulajdonosok azonosítására.

Ezen cikk 18–25. pontja, a 8ab. cikk és a IV. melléklet alkalmazásában a konstrukció magában foglalja a konstrukciósorozatot is. Egy konstrukció több lépésből vagy részből is állhat.

19. »adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció«: minden olyan határokon átnyúló konstrukció, amely a IV. mellékletben meghatározott ismertetőjegyek legalább egyikével rendelkezik.

20. »ismertetőjegy«: határokon átnyúló konstrukciónak a IV. mellékletben felsorolt olyan jellemzője vagy eleme, amely adókikerülés esetleges kockázatára utal.

21. »adótervezésben közreműködő«: olyan személy, aki/amely kidolgozza, forgalmazza, megszervezi vagy végrehajtás céljából elérhetővé teszi az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciókat, illetve irányítja a végrehajtásukat.

Továbbá olyan személy, akinek/amelynek a releváns tényeket és körülményeket figyelembe véve, valamint a rendelkezésre álló információk és az ilyen szolgáltatásnyújtáshoz szükséges megfelelő szakértelem és ismeretek alapján tudomása van vagy akitől/amelytől észszerűen elvárható, hogy tudomása legyen arról, hogy vállalta, hogy közvetlenül vagy más személyeken keresztül támogatást vagy segítséget nyújt, illetve tanácsot ad az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciók kidolgozásához, forgalmazásához, megszervezéséhez, végrehajtás céljából történő elérhetővé tételéhez vagy a végrehajtásuk irányításához. Bármely személynek jogában áll bizonyítékot szolgáltatnia arról, hogy a szóban forgó személynek nem volt tudomása vagy a szóban forgó személytől észszerűen nem volt elvárható, hogy tudomása legyen arról, hogy adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukcióban vesz részt. Az említett személy e célból hivatkozhat minden releváns tényre és körülményre, a rendelkezésre álló információkra, valamint a megfelelő szakértelmére és ismereteire.

Ahhoz, hogy egy személy adótervezésben közreműködő legyen, legalább a következő kiegészítő feltételek egyikének kell megfelelnie:

- a) valamely tagállamban adóügyi illetőséggel rendelkezik;
- b) valamely tagállamban állandó telephellyel rendelkezik, amelyen keresztül a konstrukcióval kapcsolatos szolgáltatásokat nyújtja;
- c) valamely tagállamban bejegyezték vagy valamely tagállam jogának hatálya alá tartozik;
- d) valamely tagállamban szerepel valamely jogi, adózási vagy tanácsadói szolgáltatásokkal kapcsolatos szakmai szövetség nyilvántartásában.

22. »érintett adózó«: olyan személy, aki/amely számára adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciót tesznek elérhetővé végrehajtás céljából, vagy aki/amely kész adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciót végrehajtani vagy végrehajtotta ilyen konstrukció első lépését.

23. a 8ab. cikk alkalmazásában »kapcsolt vállalkozás«: olyan személy, aki/amely egy másik személlyel legalább az egyik alábbi módon kapcsolatban áll:
- a) a személy úgy vesz részt egy másik személy irányításában, hogy helyzete révén a másik személyre jelentős befolyást gyakorol;
 - b) a személy egy olyan holding révén vesz részt egy másik személy feletti ellenőrzésben, amely holding a szavazati jogok 25 %-ánál többel rendelkezik;
 - c) a személy közvetve vagy közvetlenül a tőke több mint 25 %-át kitevő tulajdonjog révén részesedéssel rendelkezik egy másik személy tőkéjében;
 - d) a személy egy másik személy nyereségéből 25 %-os vagy annál nagyobb nyereségrészesedésre jogosult.

Ha több személy vesz részt az a)–d) pontban említettek szerint ugyanazon személy irányításában, ellenőrzésében, vagy ugyanazon személy tőkéjében rendelkezik részesedéssel, illetve jogosult ugyanazon személy nyereségéből nyereségrészesedésre, valamennyi érintett személyt kapcsolt vállalkozásnak kell tekinteni.

Ha ugyanazon személyek vesznek részt az a)–d) pontban említettek szerint egynél több személy irányításában, ellenőrzésében, egynél több személy tőkéjében rendelkeznek részesedéssel, illetve egynél több személy nyereségéből jogosultak nyereségrészesedésre, valamennyi érintett személyt kapcsolt vállalkozásnak kell tekinteni.

E pont alkalmazásában az a személy, aki/amely egy másik személlyel együtt jár el egy szervezet szavazati joga vagy tőkerészesedése tekintetében, úgy tekintendő, hogy részesedéssel rendelkezik a másik személy által birtokolt, az említett szervezetbeli valamennyi szavazati jog, illetve tőkerészesedés tekintetében.

Közvetett részvétel esetében a c) pont követelményeinek való megfelelést az egymást követő szinteken található részesedés arányának szorzata alapján lehet megállapítani. A szavazati jogok több mint 50 %-ával rendelkező személy úgy tekintendő, mintha a szavazati jogok 100 %-ával rendelkezne.

Valamely magánszemélyt, annak házastársát vagy egyenes ági felmenőit vagy leszármazottait egyetlen személyként kell kezelni.

24. »piacképes konstrukció«: olyan határokon átnyúló konstrukció, amelyet úgy dolgoztak ki, forgalmaznak, tesznek végrehajtás céljából elérhetővé vagy amely végrehajtásra kész anélkül, hogy jelentősebb mértékben személyre kellene szabni.

25. »személyre szabott konstrukció«: olyan határokon átnyúló konstrukció, amely nem piacképes konstrukció.”

2. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„8ab. cikk

Az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciókra vonatkozó kötelező automatikus információcsere alkalmazási köre és feltételei

(1) Minden tagállam meghozza az annak előírásához szükséges intézkedéseket, hogy az adótervezésben közreműködők az általuk ismert, illetve birtokukban lévő vagy ellenőrzésük alatt álló, az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciókra vonatkozó információkat a következők közül a legkorábbi időponttól számított 30 napon belül bejelentik az illetékes hatóságnak:

- a) azt a napot követő nap, amikor az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció végrehajtás céljából elérhetővé vált; vagy
- b) azt a napot követő nap, amikor az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció végrehajtásra kész; vagy
- c) az a nap, amikor az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció végrehajtásának első lépésére sor került.

Az első albekezdéstől eltérve a 3. cikk 21. pontjának második bekezdésében említett adótervezésben közreműködők is kötelesek bejelenteni ezen információkat az azt követő naptól számított 30 napon belül, amikor közvetlenül vagy más személyeken keresztül támogatást vagy segítséget nyújtottak, illetve tanácsot adtak.

(2) Piacképes konstrukciók vonatkozásában a tagállamok meghozzák az annak előírásához szükséges intézkedéseket, hogy az adótervezésben közreműködők háromhavonta rendszeres jelentést tegyenek, amelyben tájékoztatnak minden olyan, a (14) bekezdés a), d), g) és h) pontjában említett újabb bejelentendő információról, amely az előző jelentés továbbítása óta került a birtokukba.

(3) Ha valamely adótervezésben közreműködő egynél több tagállam illetékes hatóságainak köteles információt szolgáltatni adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukcióról, ezen információkat csak a következő listában az első helyen szereplő tagállamban kell bejelentenie:

- a) azon tagállam, ahol az adótervezésben közreműködő adóügyi illetőséggel rendelkezik;

- b) azon tagállam, ahol az adótervezésben közreműködő olyan állandó telephellyel rendelkezik, amelyen keresztül a szóban forgó konstrukcióhoz kapcsolódó szolgáltatásokat nyújtja;
- c) az a tagállam, ahol az adótervezésben közreműködő be van jegyezve, illetve amely tagállam jogának hatálya alá tartozik;
- d) az a tagállam, ahol az adótervezésben közreműködő valamely jogi, adózási vagy tanácsadói szolgáltatásokkal kapcsolatos szakmai szövetség nyilvántartásában szerepel.

(4) Ha a (3) bekezdés értelmében többszörös adatszolgáltatási kötelezettség keletkezik, az adótervezésben közreműködő mentesül a bejelentési kötelezettség alól, ha a nemzeti joggal összhangban bizonyítani tudja, hogy ugyanarról az információról egy másik tagállamban már bejelentést tett.

(5) A tagállamok olyan intézkedéseket is hozhatnak, melyekkel felmentést adnak az adótervezésben közreműködőknek az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciókra vonatkozó információk bejelentése alól, amennyiben e kötelezettség az érintett tagállam nemzeti joga szerint a jogszabályban rögzített titoktartási kötelezettség megsértését eredményezné. Ilyen esetekben a tagállamok megteszik az annak előírásához szükséges intézkedéseket, hogy az adótervezésben közreműködők késedelem nélkül értesítsék a többi adótervezésben közreműködőt, illetve – amennyiben ilyenek nincsenek – az érintett adózót a (6) bekezdés szerinti adatszolgáltatási kötelezettségeikről.

Az adótervezésben közreműködő csak annyiban jogosult az első albekezdés szerinti felmentésre, amennyiben a szakmáját meghatározó érintett nemzeti jogszabályok adta keretek között jár el.

(6) Minden tagállam meghozza az annak előírásához szükséges intézkedéseket, hogy az olyan esetekben, ahol egy adótervezésben közreműködő sem érintett, illetve ahol az adótervezésben közreműködő az (5) bekezdés szerinti felmentésről tájékoztatja az érintett adózót vagy egy másik adótervezésben közreműködőt, az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciókra vonatkozó információk bejelentésére vonatkozó kötelezettség a tájékoztatást kézhez kapó másik adótervezésben közreműködőre vagy ennek hiányában az érintett adózóra háruljon.

(7) Az adatszolgáltatási kötelezettség által érintett adózó a következők közül a legkorábbi időponttól számított 30 napon belül köteles bejelenteni az információkat: azt a napot követő nap, amikor az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció végrehajtás céljából elérhetővé vált az érintett adózó számára; azt a napot követő nap, amikor az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció kész az érintett adózó általi végrehajtásra, vagy amikor a konstrukció végrehajtásának első lépésére az érintett adózó összefüggésében sor kerül.

Amennyiben valamely érintett adózó egynél több tagállam illetékes hatóságainak köteles információt szolgáltatni adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukcióról, ezen információkat csak a következő listában az első helyen szereplő tagállam illetékes hatóságainak kell bejelentenie:

- a) azon tagállam, ahol az érintett adózó adóügyi illetőséggel rendelkezik;
- b) azon tagállam, ahol az érintett adózó olyan állandó telephellyel rendelkezik, amely a konstrukció előnyeit élvez;
- c) azon tagállam, ahol az érintett adózó jövedelemre vagy nyereségre tesz szert, amennyiben az érintett adózó nem rendelkezik adóügyi illetőséggel egyik tagállamban sem és egyik tagállamban sem rendelkezik állandó telephellyel;
- d) azon tagállam, ahol az érintett adózó tevékenységet folytat, amennyiben az érintett adózó nem rendelkezik adóügyi illetőséggel egyik tagállamban sem és egyik tagállamban sem rendelkezik állandó telephellyel.

(8) Amennyiben a (7) bekezdés értelmében többszörös adatszolgáltatási kötelezettség keletkezik, az érintett adózó mentesül a bejelentési kötelezettsége alól, ha a nemzeti joggal összhangban bizonyítani tudja, hogy ugyanarról az információról egy másik tagállamban már bejelentést tett.

(9) Minden tagállam meghozza az annak előírásához szükséges intézkedéseket, hogy azon esetekben, ahol több adótervezésben közreműködő is érintett ugyanabban az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukcióban, ezek mindegyike köteles legyen az információkat bejelenteni.

Az adótervezésben közreműködők csak annyiban mentesülhetnek e kötelezettség alól, amennyiben a nemzeti joggal összhangban bizonyítani tudják, hogy ugyanarról a – (14) bekezdésben említett – információról egy másik adótervezésben közreműködő már bejelentést tett.

(10) Minden tagállam meghozza az annak előírásához szükséges intézkedéseket, hogy az olyan esetekben, ahol az érintett adózó köteles az információk bejelentésére és a szóban forgó esetben több adózó is érintett, a következő listában az első helyen szereplő adózó legyen köteles az információknak a (6) bekezdéssel összhangban történő bejelentésére:

- a) az az érintett adózó, aki az adótervezésben közreműködővel megállapodott az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukcióról;
- b) az az érintett adózó, aki a konstrukció végrehajtását irányítja.

Az érintett adózók csak annyiban mentesülhetnek e kötelezettség alól, amennyiben a nemzeti joggal összhangban bizonyítani tudják, hogy ugyanarról a – (14) bekezdésben említett – információról egy másik érintett adózó már bejelentést tett.

(11) Minden tagállam hozhat olyan intézkedéseket is, melyek annak előírásához szükségesek, hogy minden érintett adózó bejelentse a konstrukció használatával összefüggő információkat az adóhatóságnak minden olyan év vonatkozásában, amikor a konstrukciót használják.

(12) Minden tagállam meg hozza az annak előírásához szükséges intézkedéseket, hogy az adótervezésben közreműködők és az érintett adózók bejelentésük az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó azon határokon átnyúló konstrukcióval kapcsolatos információkat, amelyek végrehajtásának első lépésére ezen irányelv hatálybalépése és alkalmazásának kezdő időpontja között került sor. Az adótervezésben közreműködőknek, illetve az érintett adózóknak az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló ilyen konstrukciókkal kapcsolatos információkat 2020. augusztus 31-ig kell bejelenteniük.

(13) Annak a tagállamnak az illetékes hatósága, ahol e cikk (1)–(12) bekezdésének értelmében az információkat bejelentették, automatikus információcsere keretében, a 21. cikk értelmében elfogadott gyakorlati intézkedésekkel összhangban az összes többi tagállam illetékes hatósága számára köteles továbbítani az e cikk (14) bekezdésében meghatározott információkat.

(14) A tagállam illetékes hatósága által az (13) bekezdés szerint továbbítandó információk – értelemszerűen – a következők:

- a) az adótervezésben közreműködők és az érintett adózók azonosítása, ideértve nevüket, (természetes személyek esetén) születési idejüket és helyüket, adóügyi illetőségüket és adóazonosító számukat, valamint adott esetben azok a személyek, akik/amelyek az érintett adózóval kapcsolt vállalkozások;
- b) a IV. mellékletben meghatározott azon ismertetőjegyek részletes leírása, amelyek alapján a határokon átnyúló konstrukció adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozik;
- c) az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció tartalmi összefoglalása, amelynek keretében utalni kell a közismert nevére, amennyiben van ilyen, valamint leírást kell adni a szóban forgó gazdasági tevékenységekről vagy konstrukciókról, de csupán általános fogalmak használatával, anélkül hogy a leírás kereskedelmi, gazdasági vagy szakmai titok, kereskedelmi eljárás, vagy olyan információ felfedésével járna, amelynek közzlése sérti a közrendet;
- d) az az időpont, amikor az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció végrehajtásának első lépésére sor került vagy sor fog kerülni;
- e) az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció alapját képező nemzeti rendelkezések részletei;
- f) az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció értéke;
- g) az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció által érintett adózó(k) tagállamának, valamint a konstrukció által valószínűsíthetően érintett további tagállamok megnevezése;
- h) azon más tagállambeli személyek megnevezése, amelyeket az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció valószínűleg érint, azoknak a tagállamoknak a megjelölésével, amelyekhez e személyek kapcsolódnak.

(15) Az a tény, hogy az adóhatóság nem reagál egy adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukcióra, önmagában nem jelenti a szóban forgó konstrukció érvényességének elfogadását vagy adóügyi megítélését.

(16) Az e cikk (13) bekezdésében említett információcsere elősegítése érdekében a Bizottság meg hozza az e cikk végrehajtásához szükséges gyakorlati intézkedéseket, ideértve – a 20. cikk (5) bekezdése szerinti formanyomtatvány létrehozását célzó eljárás részeként – az e cikk (14) bekezdésében meghatározott információk közzlésének standardizálására irányuló intézkedéseket is.

(17) A Bizottság nem kap hozzáférést a (14) bekezdés a), c) és h) pontjában említett információkhoz.

(18) Az automatikus információcserére az azon negyedévet követő hónapon belül kell sort keríteni, amelyben az információkat bejelentették. Az első információkat 2020. október 31-ig kell közölni.”

3. A 20. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság a 26. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban formanyomtatványokat fogad el a nyelvhasználati szabályokkal együtt, a következő esetekre vonatkozóan:

- a) a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapítással és az előzetes ármegállapítással kapcsolatos, a 8a. cikk szerinti automatikus információcserére vonatkozóan 2017. január 1-jéig;
- b) az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciókra vonatkozó, a 8ab. cikk szerinti automatikus információcserére vonatkozóan 2019. június 30-ig.

Az említett formanyomtatványokon közlendő adatok köre nem terjedhet túl az információcsere keretében közlendő, a 8a. cikk (6) bekezdésében és a 8ab. cikk (14) bekezdésében felsorolt elemeken, valamint az olyan egyéb, ezen elemekhez kapcsolódó adatmezőknél, amelyek kitöltése a 8a., illetve a 8ab. cikkben foglalt célok eléréséhez szükséges.

Az első albekezdésben említett nyelvhasználati szabályok nem akadályozhatják meg azt, hogy a tagállamok az Unió bármely hivatalos nyelvén közöljék a 8a. és 8ab. cikkben említett információkat. Az említett nyelvhasználati szabályok ugyanakkor előírhatják, hogy az Unió egy másik hivatalos nyelvén meg kell küldeni ezen információk legfontosabb elemeit.”;

4. A 21. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A 8a. cikk (1) és (2) bekezdésében előírt automatikus információcsere céljából a Bizottság 2017. december 31-ig kidolgoz egy biztonságos tagállami szintű központi adóügyi közigazgatási együttműködési adattárat az említett bekezdések keretében közlendő információk rögzítésének céljára, és ahhoz műszaki és logisztikai támogatást is biztosít.

A 8ab. cikk (13), (14) és (16) bekezdésében előírt automatikus információcsere céljából a Bizottság 2019. december 31-ig kidolgoz egy biztonságos tagállami szintű központi adóügyi közigazgatási együttműködési adattárat az említett bekezdések keretében közlendő információk rögzítésének céljára, és ahhoz műszaki és logisztikai támogatást is biztosít.

Valamennyi tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának hozzáféréssel kell rendelkeznie az említett adattárban rögzített információkhoz. Az említett adattárban rögzített információkhoz továbbá – a 8a. cikk (8) bekezdésében és a 8ab. cikk (17) bekezdésében foglalt korlátok között – a Bizottságnak is hozzáféréssel kell rendelkeznie. A Bizottság a szükséges gyakorlati intézkedéseket a 26. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében fogadja el.

Az említett biztonságos központi adattár üzembe helyezéséig a 8a. cikk (1) és (2) bekezdésében és a 8ab. cikk (13), (14) és (16) bekezdésében előírt automatikus információcserét az e cikk (1) bekezdésével és az alkalmazandó gyakorlati intézkedésekkel összhangban kell végrehajtani.”

5. A 23. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok évenkénti értékelést nyújtanak be a Bizottságnak a 8., a 8a., a 8aa. és a 8ab. cikkben említett automatikus információcsere hatékonyságáról, valamint a gyakorlatban elért eredményekről. A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza az említett évenkénti értékelés közzétételének formáját és kritériumait. Az említett végrehajtási jogi aktusokat a 26. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni.”

6. A 25a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„25a. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott, a 8aa. és a 8ab. cikkre vonatkozó nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.”;

7. A 27. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„27. cikk

Jelentéstétel

(1) A Bizottság 2013. január 1. után ötévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv alkalmazásáról.

(2) A tagállamok és a Bizottság 2020. július 1-jét követően két évente értékeli a IV. melléklet helytállóságát, és a Bizottság erről jelentést nyújt be a Tanácsnak. Az említett jelentést adott esetben jogalkotási javaslatnak kell kísérnie.”

8. Az irányelv kiegészül a IV. melléklettel, amelynek szövegét ezen irányelv melléklete tartalmazza.

2. cikk

(1) A tagállamok legkésőbb 2019. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Az említett rendelkezéseket a tagállamok 2020. július 1-jétől alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2018. május 25-én.

a Tanács részéről
az elnök
V. GORANOV

MELLÉKLET

„IV. MELLÉKLET

ISMERTETŐJEGYEK

I. rész: A fő előny vizsgálatára irányuló teszt

Az A. kategóriába tartozó általános ismertetőjegyek, valamint a B. kategóriába és a C. kategória 1. pontjának b) alpontja i. alpontjába, c) alpontjába és d) alpontjába tartozó különös ismertetőjegyek csak akkor vehetők figyelembe, ha átmennek a „fő előny vizsgálatára irányuló teszten”.

Az említett teszt akkor minősül sikeresen teljesítettnek, ha megállapítható, hogy a fő előny vagy a fő előnyök egyike, amelyre – minden releváns tényt és körülményt figyelembe véve – egy adott személy az adott konstrukció megvalósítása nyomán ésszerűen számíthat, az adóelőny elérése.

A C. kategória 1. pontja szerinti ismertetőjegy összefüggésében, a C. kategória 1. pontjának b) alpontja i. alpontjában, c) alpontjában vagy d) alpontjában foglalt feltételek fennállása önmagában még nem vezethet annak megállapításához, hogy egy adott konstrukció átment a fő előny vizsgálatára irányuló teszten.

II. rész: Ismertetőjegy kategóriák

A. A fő előny vizsgálatára irányuló teszthez kapcsolódó általános ismertetőjegyek

1. Olyan konstrukció, amelynek keretében az érintett adózó vagy a konstrukció valamely résztvevője arra vonatkozó titoktartást vállal, hogy nem fedi fel más adótervezésben közreműködők vagy az adóhatóságok felé, hogy a konstrukció révén hogyan érhető el adóelőny.
2. Olyan konstrukció, amelynek keretében az adótervezésben közreműködő a konstrukció megvalósításáért díjazásra (vagy kamatra, a pénzügyi költségek és egyéb díjak ellentételezésére) jogosult, és az említett díj a következő módon kerül meghatározásra:
 - a) a konstrukció révén elért adóelőny összege alapján; vagy
 - b) annak függvényében, hogy a konstrukció révén ténylegesen sikerül-e adóelőnyt elérni. Az ilyen megállapodás azt is magában foglalja, hogy amennyiben a konstrukció révén várt adóelőnyt részben vagy egészben nem sikerül elérni, akkor az adótervezésben közreműködő részben vagy egészben köteles visszafizetni a kapott díjat.
3. Olyan konstrukció, amelynek keretében jelentős mértékben szabványosított dokumentumokat és/vagy struktúrákat használnak, és amely egynél több érintett adózó részére áll rendelkezésre anélkül, hogy azt a végrehajtáshoz érdemben személyre kellene szabni.

B. A fő előny vizsgálatára irányuló teszthez kapcsolódó különös ismertetőjegyek

1. Olyan konstrukció, amelynek keretében a konstrukció egy adott résztvevője fiktív lépéseket tesz, nevezetesen felvásárol egy veszteséges vállalatot, felhagy e vállalat fő tevékenységével, és a veszteséget arra használja fel, hogy csökkentse adókötelezettségét, például úgy, hogy az említett veszteségeket egy másik adójogrendszerbe viszi át, vagy felgyorsítja az említett veszteségek felhasználását.
2. Olyan konstrukció, amelynek keretében a nyereséget tőkévé, ajándékká vagy más, alacsonyabb adókulcs alá eső vagy adómentességet élvező bevételkategóriává alakítják.
3. Olyan konstrukció, amelynek keretében vagy olyan körkörös ügyleteket bonyolítanak le, melyek a pénzeszközök körbeáramoltatását eredményezik, olyan közbeiktatott szervezetek részvételével, amelyek semmilyen más elsődleges kereskedelmi funkciót nem végeznek, vagy olyan tranzakciókra kerül sor, amelyek egymást ellentételezik vagy lenullázzák, vagy amelyek ehhez hasonló tulajdonságokkal rendelkeznek.

C. Határokon átnyúló ügyletekhez kapcsolódó különös ismertetőjegyek

1. Olyan konstrukció, amelynek keretében két vagy több kapcsolt vállalkozás között határokon átnyúló, levonható kifizetésre kerül sor, és legalább az alábbi feltételek egyike teljesül:
 - a) a kifizetés címzettje egyetlen adójogrendszerben (államban, illetve területen) sem rendelkezik adóügyi illetőséggel;
 - b) a kifizetés címzettje ugyan rendelkezik adóügyi illetőséggel valamelyik adójogrendszerben (államban, illetve területen), de:
 - i. az adott adójogrendszerben nincs társasági adó kivétel vagy a társasági adó mértéke nulla vagy közel nulla; vagy
 - ii. az adott adójogrendszer (állam, illetve terület) szerepel az azon Unió kívüli adójogrendszerek (államokat, illetve területeket) tartalmazó listán, amelyekről a tagállamok együttesen vagy az OECD keretében megállapították, hogy nem együttműködő adójogrendszereknek (államoknak, illetve területeknek) minősülnek;

- c) a kifizetés egészben adómentességet élvez abban az adójogrendszerben (államban, illetve területen), amelyben a címzettje adóügyi illetőséggel rendelkezik;
 - d) a kifizetés adókedvezményt élvez abban az adójogrendszerben (államban, illetve területen), amelyben a címzettje adóügyi illetőséggel rendelkezik;
2. Ugyanazon értékcsökkenési leírásra egynél több adójogrendszerben igényelnek levonásokat.
 3. Ugyanazon nyereség- vagy tőketételre egynél több adójogrendszerben igényelnek kettős adóztatás alóli mentességet.
 4. Olyan konstrukció, amelynek keretében eszközátruházásra kerül sor és lényegi eltérés van az adott eszközökért az érintett adójogrendszerekben fizetendő összegek között.

D. Az automatikus információcserére és a tényleges tulajdonlásra vonatkozó különös ismertetőjegyek

1. Olyan konstrukció, amely azzal a hatással járhat, hogy veszélyezteti a Pénzügyi számlainformációk automatikus cseréjére vonatkozó uniós jogszabályokat vagy ezekkel egyenértékű megállapodásokat – köztük harmadik országokkal kötött ilyen megállapodásokat – végrehajtó jogszabályok szerinti adatszolgáltatási kötelezettségeket, vagy amely kihasználja az ilyen jogszabályok vagy megállapodások hiányát. Az ilyen konstrukciók magukban foglalják legalább az alábbiakat:
 - a) olyan számla, termék vagy befektetés igénybevétele, amely nem Pénzügyi számla, vagy látszólag nem minősül annak, de amelynek jellemzői alapvetően hasonlítanak a Pénzügyi számlák jellemzőihez;
 - b) Pénzügyi számlák vagy eszközök olyan adójogrendszerekbe történő áthelyezése, vagy olyan adójogrendszerek igénybevétele, amelyeket nem köt a Pénzügyi számlainformációknak az érintett adózó illetősége szerinti állammal folytatandó automatikus cseréje;
 - c) a nyereség és a tőke olyan termékekké vagy kifizetésekké való átsorolása, amelyek nem tartoznak a Pénzügyi számlainformációk automatikus cseréjének hatálya alá;
 - d) Pénzügyi intézmény vagy Pénzügyi számla vagy az abban, illetve azon található eszközök olyan Pénzügyi intézménybe vagy Pénzügyi számlába vagy eszközbe történő áthelyezése, illetve olyan Pénzügyi intézménnyé vagy Pénzügyi számlává vagy eszközzé történő átalakítása, amely nem tartozik a Pénzügyi számlainformációk automatikus cseréjének hatálya alá;
 - e) olyan jogi személyek, konstrukciók vagy struktúrák igénybevétele, amelyek megszüntetnek, vagy az a céljuk, hogy megszüntessék egy vagy több számlatulajdonosnak vagy ellenőrzést gyakorló személynek a Pénzügyi számlainformációk automatikus cseréjének keretében végzett adatszolgáltatási tevékenységét;
 - f) olyan konstrukciók, amelyek növelik vagy kiaknázzák azoknak az átvilágítási eljárásoknak a gyenge pontjait, amelyeket a Pénzügyi intézmények arra használnak, hogy eleget tegyenek a Pénzügyi számlainformációkra vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettségeiknek, az olyan adójogrendszerek igénybevételét is beleértve, amelyekben elégtelen vagy nem megfelelő a pénzmosás elleni küzdelmet szolgáló jogérvényesítés, vagy amelyek alacsony szintű átláthatósági követelményeket támasztanak jogi személyekkel vagy jogi konstrukciókkal szemben.
2. Olyan konstrukció, amelynek jogi vagy tényleges tulajdonosi lánc nem átlátható, és amely olyan személyeket, jogi konstrukciókat vagy struktúrákat vesz igénybe:
 - a) amelyek nem folytatnak megfelelő személyzettel, felszereléssel, eszközökkel és helyiségekkel támogatott érdemi gazdasági tevékenységet; és
 - b) amelyeket az ilyen személyek, jogi konstrukciók vagy struktúrák által tartott eszközök tényleges tulajdonosai közül egynek vagy többnek az illetősége szerinti adójogrendszertől (államtól, illetve területtől) eltérő bármely más adójogrendszerben (államban, illetve területen) jegyeztek be, kezelnek, vagy ilyen adójogrendszer (állam, illetve terület) illetősége vagy ellenőrzése alatt állnak vagy ott telephellyel rendelkeznek; és
 - c) amelyek esetében az (EU) 2015/849 irányelvben meghatározottak szerinti tényleges tulajdonosait azonosíthatatlanná tették.

E. A transzferárázással kapcsolatos különös ismertetőjegyek

1. Olyan konstrukció, amelynek keretében egyoldalú minimum mentesítési szabályok alkalmazására kerül sor.
2. Olyan konstrukció, amelynek keretében nehezen értékelhető immateriális javak átruházására kerül sor. A „nehezen értékelhető immateriális javak” kifejezés azokat az immateriális javakat vagy immateriális javakhoz fűződő jogokat foglalja magában, amelyek esetében a kapcsolt vállalkozások közötti átruházásuk időpontjában:
 - a) nem állnak rendelkezésre megbízhatóan összehasonlítható ügyletek, valamint

- b) a tranzakció létrejöttének időpontjában még nagymértékben bizonytalanok az átruházott immateriális javakból a jövőben várhatóan befolyó pénzforgalommal vagy nyereséggel kapcsolatos előrejelzések, vagy az immateriális javak értékeléséhez használt feltételezések, ami megnehezíti az immateriális javakkal kapcsolatos végső siker mértékének előrejelzését az átruházás időpontjában.
3. Olyan konstrukció, amelynek keretében feladatok és/vagy kockázatok és/vagy eszközök csoporton belüli, határokon átnyúló áthelyezésére kerül sor, amennyiben az áthelyezést követő három éves időszakban az áthelyező fél vagy felek kamatfizetés és adózás előtti eredményének előrejelzett éves összege nem éri el az adott áthelyező fél vagy felek kamatfizetés és adózás előtti éves eredményének arra az esetre előrejelzett összege 50 %-át, ha az áthelyezésre nem került volna sor.”
-